

Mangel ved hans Standpunkt, naar han vil have, at der skal tages Hensyn til hans Synspunkter, thi det ærede Medlem maa ikke forlange, at man paa Grund af hans Synspunkter skulde være villig til at ofre hele denne Sag. Hvis det ærede Medlem f. Eks. havde stillet Ændringsforslag om, at nogle bestemte Nummere skulde udgaa, fordi de efter hans Mening og Begrundelse ikke var egnede til Gennemførelse, vilde der have været Mulighed for dels at støtte ham deri, dels muligvis at vinde Flertal for en saadan Plan, men naar det ærede Medlem kun retter sin Kritik mod Sagen i Almindelighed og siger, at det er i det hele taget uforsvarligt at gennemføre et saadant stort Lovforslag, kan det jo ikke vente nogen Sympati.

Vi staar overfor et Valg, siger det ærede Medlem, og det er det, som præger Situationen. Javel, men er der da virkelig noget underligt i, at det præger Situationen, er det ikke det, der sker, naar Rigsdagen opløses og nye Valg udskrives, at Rigsdagens Medlemmer begiver sig ud til Befolkningen og staar til Regnskab for, hvad de har gjort og ikke gjort i den forløbne Samling. Det er muligt, at det paavirker det ærede Medlems Syn, at han ikke staar overfor et saadant Regnskabs Aflæggelse, efter hvad jeg erfarer. Det ærede Medlem siger nu, at det er for saa vidt uforstaaeligt, at Valget i en saadan Grad kan paavirke Rigsdagens Medlemmer, eftersom der ikke vil være nogen politisk Agitation til Stede, naar alle Partier slutter sig til et Lovforslags Vedtagelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her ræsonnerer rigtigt, og at det altsaa i Virkeligheden er ganske forkert, naar det ærede Medlem lægger noget utilbørligt ind i den Omstændighed, at man foran et Valg gennemfører et saa vidtrækkende Lovforslag. Det ærede Medlem synes at have glemt, at der undertiden er gennemført Lovforslag af langt større Rækkevidde end det, som der her er Tale om, paa Samlingens sidste Dag. Det forekommer mig, at jeg har hørt noget om, at det ærede Medlem i sin Tid var Ordfører for Toldloven, som blev gennemført under et meget stort Pres af den forestaaende Samlings Ophør.

Stilling: Jeg vil blot overfor den højtærede Minister erkende, at han har Ret i, at Forholdet jo var anderledes i 1894, vi regnede den Gang med Smaapenge og saa maaske anderledes paa hele Forholdet. Det var Tiden, Udviklingen og Forholdene indenfor Rigsdagen. Det erkender jeg,

Ministeren har Ret i. Men saa vil Ministeren maaske ogsaa give mig Ret i, at de samme Betragtninger med Hensyn til at vise Spar-sommelighed med Pengene og deres rette Anvendelse gør sig gældende og maa gøre sig gældende hos den nuværende Regering som hos den daværende. Det er jeg gaaet ud fra. Det er jo rigtigt, at naar en Regering har Flertal, har den lettere ved at faa Be-villinger gennemført. Men de, som jeg vilde have skulde betænke sig, var ikke Mini-strene. Den højtærede Finansminister og den højtærede Minister for offentlige Ar-bejder har vist al mulig Grund til at betænke sig, selv om de faar Pengene, paa at faa dem til at slaa til under de nuværende For-hold. Nej, dem jeg mente, var Befolk-ningen, som kræver og kræver ustandseligt, og til hvem der nu ogsaa stilles Krav, men af en anden Natur, det var Befolkningen, der skulde have Lov til i Ro at tænke paa, om alt det, den krævede, nu ogsaa var de Millionerværd, som den skulde af med. Det var det, jeg sigtede til.

Hey: Den højtærede Ministers Sam-menligning med Toldloven er saa langt fra at passe, som noget vel kan være. Da Told-loven blev vedtaget den 4. Maj 1908, havde der ligget Lovforslag derom til For-handling i Rigsdagen i omtrent 30 Aar, som gentagne Gange havde været til Behandling i Landstinget, og Lovforslaget havde været fremsat straks ved den paagældende Sam-lingens Begyndelse; den endte med at finde Vedtagelse, efter at der var nedsat Fælles-udvalg og Fællesudvalgs Underudvalg samt atter Underudvalgs Underudvalg. Det endte efter et ganske overordentlig intensivt Arbejde; Medlemmerne af Underudvalget havde fuldstændig Lejlighed til at blive bekendt med det, det drejede sig om, men her er Forholdet et andet.

Den højtærede Minister siger til mig, hvorfor jeg ikke stillede Ændringsforslag om, at dette eller hint Baneforslag skulde udgaa, eller muligt Ændringsforslag om andre. Det har jeg været ganske ude af Stand til. Hvis den højtærede Minister har hørt noget om det Udvalgs Arbejde — jeg maa erkende, at Arbejdet har hvilet paa en enkelt Mands Skulder, nemlig den ærede Ordførers, og jeg erkender, at han nyder en stor Triumf i Dag, naar Obliga-tionstrykkeriet skal i Gang —, vilde Mini-steren vide, hvorledes det gik i Udvalget. Han vilde vide, at intet Medlem af Ud-valget, maaske den højtærede Ordfører alene undtaget, troede endnu ved Be-gyndelsen af Marts, at det skulde lykkes,